

det ikke kunde gennemføres, om ikke i den Skikkelse, hvori det forelaa, saa noget lignende; men naar han væsentlig holder sig til Desinfektion af Lejligheder, hvor syge af den paagældende Art have været, saa maa jeg dog gøre opmærksom paa, at selv inden for Lægestanden er der en vis tvivlende Tillid til Nytten af en sli Desinfektion af Lejligheder. Ude paa Landet, hvor tuberkuløse Familier have haft et Hus f. Eks. i en Menneskealder eller mere, har man ingen rigtig Tillid til, at man, endnu i alt Fald, har Midler til fuldt ud at desinficere, bortset fra det Middel, at brænde Huset af; det kunde maaske være formaalstjenligt. Men ved Siden deraf vil jeg dog gøre opmærksom paa en Ting, nemlig at det virksomste Middel i Henhold til, hvad vi vide fra Sundhedsautoriteterne selv, har det ærede Medlem ikke foreslaaet, om jeg husker ret, og det i det mindste kunde egentlig godt have været optaget her i Loven. Det er det, for hvilket jeg har gjort mig til Talsmand. Jeg kan sige, at jeg er den, som har gjort mest for Afskaffelse af Tuberkulose her i Landet, idet jeg, saa vidt jeg husker, for 3—4 Aar siden forlangte af den daværende Minister, at han skulde forbyde at spytte dels i Jærnbanevogne, dels i private Boliger og dels paa Fortovene, men han udtalte, at det kunde han ikke indlade sig paa, thi det var det danske Folks Natur at spytte. Over for dette stod jeg jo vaabenløs. Men jeg tror nok, at det dog vist kunde have været indført her, siden man i Udvalget har haft under Overvejelse, hvad der burde gøres over for Tuberkulose. Jeg synes, at det er for lidt, at man har indskrænket sig til kun at tage saadanne faa forebyggende Skridt. Der kunde have været optaget en Bestemmelse om, at det overalt, hvor Autoriteterne og Kommunalbestyrelserne have Magt dertil, absolut forbydes Folk at spytte andre Steder end i deres egen Lomme eller i en Spyttebakke. En Ting, som blandt andet vilde opnaas ved, at der spredtes tarvelige og billige Sanatorier rundt omkring, vilde, som jeg sagde før, være den, at de Patienter, som komme derind, selv erhverve og gennem deres Slægt og Venner sprede Kundskab til, hvilke Midler den enkelte har til selv at bekæmpe Sygdommen, og hvilke diætetiske og Sundhedsregler han i det hele har at underkaste sig for at kunne nære Haab om at bekæmpe sin Sygdom. Denne Kundskab vilde spredes i allerhøjeste Grad derved, og derfor tror jeg, at det var ønskeligt, om det ærede Udvalg — jeg tør jo

ikke antage, at dette Ændringsforslag bliver vedtaget, men jeg agter, som sagt, at stemme for det — paa ny, til 3die Behandling tog op til Overvejelse, om det ikke kunde stille et Ændringsforslag, der nogenlunde imødekommer de Anskuelser, som ere udtrykte i det foreliggende Ændringsforslag.

Harald Jensen: Det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen) henviste mig til min Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen), som havde holdt et saa udmærket Foredrag om Indførsel af Slagteriaffald her i Byen — jeg antager, at det var ved den Lejlighed — og der havde det vist sig, at vi ikke vilde stænge Levnedsmidler ude. Det ærede Medlem befinder sig i en fuldstændig Vildfarelse. Det er hverken min eller nogen andens Mening at ville stænge Levnedsmidler ude, tværtimod, som jeg udtrykkelig udtalte, ville vi lukke Porten op paa vid Gab for alt godt, der kommer ind fra Landet, det være sig Grøntsager, Flæsk, Mælk osv., vel at mærke, naar det er sundt og godt. Det var under den Forudsætning, at min ærede Meningsfælle holdt dette Foredrag, at disse Levnedsmidler, der komme ind, ere sunde og gode. Lige saa sikkert som vi gerne lukke Porten op for de gode Ting, der komme ind til Byerne, lige saa sikkert ville vi gerne lukke Porten, naar vi have Grund til at tro, at de Levnedsmidler, som komme ind, ville bringe Smittefare ind i Byen. Man maa huske paa, at en By har en tæt sammenpakket Befolkning. Her i København er der f. Eks. adskillige Ejendomme, hvor der bor lige saa mange Mennesker som i en lille Kjøbstad. Folk bo der Dør ved Dør, Side om Side, og det er ikke behageligt at faa Smitte ført ind i en saadan tæt pakket Ejendom eller tæt pakket Bydel. Der maa virkelig Kommunalbestyrelsen, hvis den er paa sin Plads, gøre, hvad den kan, for at værgе sig derimod. Vi gøre alt, hvad vi kunne i Byerne for at holde Tuberkelbacillerne borte fra os, vi oprette Kødkontrol, og vi have i Aarhus lavet en kommunal Pølsefabrik for at faa gode Varer. Det vilde da være mærkeligt, at vi saa skulde finde os i, at ude fra Landet en Mand, hvis Eksistens selvfølgelig kan afhænge deraf, finder sin Fordel ved at sende os Mælk ind, som er smittefarlig, og vi saa ikke skulde kunne sige noget dertil. Det vilde dog virkelig være for galt. Den ærede Ordfører knyttede endnu et Par Bemærkninger til Sanatoriet i Vejle.